

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราช นครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

ปนัดดา กิตติรัตนโกวิท*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ข้าราชการครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายจำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของคอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficeint) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยค่า $t - test$ วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยค่า One Way Analysis of Variance

ผลการวิจัยพบว่า 1. ครูมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สรุปได้ดังนี้ 1. ครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน 2. ครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

* สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราชชนกรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาของประเทศไทยไว้ใน หมวดที่ 4 เริ่มตั้งแต่ มาตรา 22 ถึง มาตรา 30 มาตรา 6 ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา ตลอดจนความรู้ความสามารถ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ ซึ่งในกระบวนการจัดการเรียนรู้อำนาจเป็นต้องจัดให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ช่วยฝึกทักษะกระบวนการคิด การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2553, หน้า 3)

การบริหารการศึกษาถือว่าเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกำหนดแบบแผน วิธีการอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ เพราะการดำเนินงานนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานทุกส่วน ในมาตรา 39 จึงมีการกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดมีการกระจายอำนาจการบริหารออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคลด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งงานวิชาการ ถือเป็นหัวใจสำคัญที่สุดในการจัดการศึกษาในระดับสถานศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ อุทัย บุญประเสริฐ (2550, หน้า 5) ในด้านการใช้เวลาในการบริหารและการให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษา และตามการบริหารงานวิชาการ ได้มีการกำหนดขอบข่ายและภารกิจงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งมีทั้งหมด 17 งาน ดังนี้ 1. การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2. การวางแผนงานด้านวิชาการ 3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 4. การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา 5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 8. การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 9. การนิเทศการศึกษา 10. การแนะแนว 11. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพในและมาตรฐานการศึกษา 12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 15. การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา 16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา 17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้ว่าการบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจของการบริหารงานในโรงเรียน

ทั้งหมดที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารด้านอื่นๆ ถือเป็นเพียงส่วนที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น

นักการศึกษาหลายท่านกล่าวว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะสังเกตจากการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันและการเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาที่สูงขึ้น ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของงานด้านวิชาการในสถานศึกษา ดังนั้น การบริหารงานวิชาการจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่บ่งชี้ถึงประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารต้องเข้าใจขอบข่ายของงานวิชาการ ตลอดจนภาระหน้าที่และองค์ประกอบพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการเป็นอย่างดี จากแนวคิดของจุฑามาศ อินนามเพ็ง (2552, หน้า 28) เสนอไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้บังคับบัญชาโดยตรงควรให้ความสำคัญและเต็มเต็มศักยภาพของครูให้สามารถพัฒนาตนเองเพื่อส่งผลต่อการดำเนินงานสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการ เพราะคุณภาพของครูส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของผู้เรียน ดังนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำ และบริหารบุคคลในสถานศึกษาให้กระทำหรือจัดกิจกรรมด้านวิชาการ และกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ

ในปัจจุบันนั้นพบปัญหาเกี่ยวกับงานวิชาการมากมาย ทั้งในเรื่องของการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งพบปัญหาว่าครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านของหลักสูตร รวมทั้งภาระงานของครูที่มากขึ้น จึงทำให้ครูไม่มีเวลาที่จะพัฒนาในด้านของการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งไม่มีเวลาในการเขียนแผนการสอน ทำให้ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำลง ผู้บริหารมุ่งเน้นแต่ในด้านชื่อเสียงของโรงเรียน แต่ไม่สนับสนุนให้ครูมีการวัดผลตามสภาพจริง ทำให้เกิดปัญหาเด็กที่จบออกไปไม่มีประสิทธิภาพ อ่านหนังสือไม่ออก รวมทั้งไม่มีความรู้ที่จะนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต รวมทั้งผู้บริหารขาดความใส่ใจในด้านของงานวิชาการ และไปทุ่มเทกับงานด้านอื่นๆ มากกว่าที่ควรจะเป็น รวมทั้งนโยบายต่างๆ ที่ทางกระทรวงศึกษาได้กำหนดขึ้นที่ทำให้เกิดปัญหาต่อการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา เช่น กิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ที่ประสบปัญหาในปัจจุบัน เนื่องจากว่าผู้บริหารโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการปรับเปลี่ยนนโยบายไปเป็นกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับบริบท ให้สอดคล้องกับสภาพทรัพยากรปัจจุบัน ปัญหาของแต่ละโรงเรียน รูปแบบกลยุทธ์ของแต่ละโรงเรียนที่อาจแตกต่างกันไปในระยะแรกของการเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดทั้งความสับสนเกิดทั้งแรงต้าน ซึ่งเป็นธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงที่นักปฏิบัติต้องรู้ แม้จะมีเสียงบ่น เสียงตะโกน เสียงต่อต้านทั้งเปิดเผยและเงียบ ก็ต้องรู้เท่าทันเพราะหลายคนเมื่ออยากให้เกิดความเปลี่ยนแปลงแต่ก็กลัวความเปลี่ยนแปลง รวมทั้งครูขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นสถานศึกษาควรมีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ทักษะคิด ตลอดจนค่านิยมต่างๆ ให้เป็นไปในแนวทางที่สังคมต้องการ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในสหวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ซึ่ง

ประกอบไปด้วย 5 โรงเรียนคือ โรงเรียนนนทรีวิทยา โรงเรียนวัดสุทธวราราม โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย โรงเรียนยานนาวาศิวทยาคม โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยายาคม ในด้านของหลักสูตรและการนำไปใช้ ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ เพื่อนำมาผลการวิจัยที่พบมาแก้ปัญหาภาระงานครูที่ซ้ำซ้อนและมากเกินไปจนเกิดความจำป็น ซึ่งครูทุกคนนอกจากปฏิบัติหน้าที่ในการสอนแล้ว ยังจะต้องมีภาระงานอื่นๆที่จะต้องรับผิดชอบอีกมากมาย เมื่อได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในส่วนงานต่างๆที่นอกเหนือจากการสอน จึงทำให้ครูปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างไม่เต็มที่ เพราะมีข้อจำกัดและขาดแรงจูงใจในการทำงาน จึงทำให้การบริหารวิชาการไม่บรรลุผลตามแผนการปฏิบัติงานของโรงเรียน และยังส่งผลทำให้งานต่างๆล่าช้า นอกจากนั้นยังส่งผลกระทบต่อครูปฏิบัติหน้าที่หลักของครู ซึ่งก็คือการสอนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่องานวิชาการในด้านต่างๆเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานด้านการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตราชชนกนครินทร์ต่อไป ให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของแต่ละโรงเรียนได้กำหนดขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราชชนกนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในแต่ละโรงเรียนของสหวิทยาเขตราชชนกนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตราชชนกนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 280 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นครูในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตราชชนกนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 162 คน ซึ่งตารางของ Krejcie and Morgan (อ้างถึงศิริพงษ์ เสงายอน, 2556, หน้า 132) เป็นการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

ตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยแบ่งตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 4 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้
- 2.2 ด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้
- 2.3 ด้านการวัดและประเมินผล
- 2.4 ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 48 ข้อ ที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายจำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficeint) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ 1. สถานภาพส่วนบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำวิจัย ใช้การวิเคราะห์สถิติด้วย t-test แบบ Independent สำหรับตัวแปรเพศ และ ANOVA (One-way analysis of variance) สำหรับประสบการณ์การทำงาน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามเพศ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน สรุปได้ดังนี้

2.1 ครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

2.2 ครูในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 พบว่ามีประเด็นควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารมีการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ ตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นงานด้านการบริหารจัดการหลักสูตร การบริหารการจัดการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล ตลอดจนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ซึ่งงานแต่ละด้านถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของการบริหารสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาให้คำแนะนำ ปรึกษาในทุก ๆ ด้าน แก่ครูผู้ปฏิบัติการสอน เป็นแบบอย่างที่ดีและเป็นผู้นำในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา มีการจัดการเกี่ยวกับงานวิชาการอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ครูผู้ปฏิบัติการสอนเกิดความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ จันทชัย (2555) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อริวัฒน์ มะมิง (2554) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อ

สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนนนทรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนนนทรีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการหลักสูตร โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรที่ชัดเจนและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ ส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของหลักสูตร รวมทั้งเป็นผู้นำในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีความรู้และมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตลอดจนส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำหลักสูตรไปใช้ในการสอนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีต่อผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดม คงเขียว (2551) ที่ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดวาลุการาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุพร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเลี้ยง ชะวาลิสงค์ (2553) ที่ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี ด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 2 ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน โดยสร้างความตระหนักให้ครูเห็นถึงความสำคัญของการจัดทำแผนการสอน และบันทึกหลังการสอนทุกครั้ง เพื่อนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงการสอนส่งผลที่ดีต่อผู้เรียนต่อไป รวมทั้งส่งเสริมให้ครูนำสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษา และเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เน้นให้ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ในห้องเรียนด้วยการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และดึงความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตรี ฉายสินธุ์ (2550) ที่ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มเพชรนครเขื่อนขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 ที่พบว่า ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ นราภรณ์ สุระ(2554) ที่ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน

จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 3 ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ให้ความสำคัญของการวัดประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียน และการวิจัยตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยการส่งเสริมให้ครูได้จัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำผลการวิจัยไปแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้กับนักเรียน รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนสร้างเครื่องมือวัดประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการประสานงานระหว่างครูและผู้ปกครองเพื่อทราบถึงปัญหาตลอดจนหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนูญ ศีลาศรี (2550) ที่ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนที่จัดการศึกษา 3 ช่วงชั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ด้าน การวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ นราภรณ์ สุระ(2554) ที่ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 4 ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ก่อนข้างมาก เพราะจะเป็นข้อบ่งชี้ถึงมาตรฐานของสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน ตามแนวการปฏิรูปหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ภาณุทัต (2550) ที่ศึกษาเรื่อง แบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ พบว่า แบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประดับ คงทอง (2550) ที่ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนชนบุรวิรเทพพิลาธิรักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 3 พบว่าความพึงพอใจในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน อภิปรายได้ดังนี้

1. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูเพศชายมีความคิดเห็นสูงกว่าเพศหญิง ซึ่งน่าจะเป็นที่ว่า

ครูผู้หญิงจะมีความคิดโดยธรรมชาติเป็นคนที่รอบคอบละเอียดกว่าเพศชาย จึงทำให้ผลของความคิดเห็นน้อยกว่า โดยเฉพาะการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เนื่องจาก หลักสูตรสถานศึกษาเป็นเหมือนหัวใจหลักหรือสิ่งที่สำคัญที่สุดในการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน เปรียบเสมือนเข็มทิศนำทางสู่ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีการแต่งตั้งคณะทำงาน คณะกรรมการในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อกำหนดสาระสำคัญต่าง ๆ ในหลักสูตรให้ครอบคลุมเนื้อหา ครอบคลุมตัวชี้วัดต่าง ๆ และกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ จันทไทย (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงคนครเขต 1 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ เมื่อจำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่าทั้งภาพรวมและรายข้อแตกต่างกัน โดยเพศชายมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าเพศหญิง ทั้งภาพรวมและรายข้อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ภาณุทัต (2555) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 พบว่า ครูวิชาการที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการทั้งโดยรวมอยู่ในระดับมาก รายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรายข้อ ในเรื่องการจัดทำแผนการนิเทศการใช้หลักสูตร การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย การส่งเสริมให้มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และการส่งเสริมผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีการแสดงภาวะผู้นำในการบริหารงานวิชาการ บริหารงานวิชาการเป็นไปด้วยความเสมอภาค ครูทุกคนได้รับการดูแลสนับสนุนโดยการส่งเสริมเข้ารับการ พัฒนาตนเอง ฝึกอบรมความรู้ใหม่ ๆ ด้านวิชาการอย่างเสมอภาคกัน เท่าเทียม มีการประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการโดยสม่ำเสมอ มีการกระจายงาน การมอบหมายงานอย่างเท่าเทียม ได้รับขวัญและกำลังใจอย่างทั่วถึง ไม่ว่าจะเป็นครูบรรจุใหม่หรือครูที่ปฏิบัติราชการมานานกว่า 10 ปี ก็ล้วนได้รับการปฏิบัติ การดูแลจากผู้บริหารสถานศึกษาในด้านวิชาการ อย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้ครูมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางด้านการวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญจิตต์ เนียมเกตุ (2552) ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

จุไรรัตน์ จันทชัย (2554) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในเขตอำเภอภูพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 1 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์สอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1 ควรมีการศึกษาวิจัยตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ เช่น อายุ เพื่อสร้างแรงจูงใจและสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

2 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในกลุ่มประชากรที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เช่น ศึกษาทั้งประชากรครูทุกโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขต หรือ ในระดับกรุงเทพมหานคร หรือระดับจังหวัด

3 ควรมีการออกแบบการวิจัยให้ละเอียดมากขึ้น โดยศึกษาตัวแปรเป็นด้าน ๆ โดยเฉพาะ เช่น การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสหวิทยาเขตราชนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ต่อการบริหารงานวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

สุประวีณ์ ชะอุ่ม (2554). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนวัดแสงดำ สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

วรรณภา สีมะ (2552). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนวัดป่านประสิทธิ์าราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรการ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

อุดม คงเขียว. 2551 . การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนวัดวาลุการาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพร เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

จุไรรัตน์ จันทไทย (2551). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนครเขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

เพชร ชาญพันธ์ (2557). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของเครือข่ายโรงเรียน อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภัทรมน อินไทย (2551). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกะทู้วิทยา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นราภรณ์ สุระ (2554). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

ผณิตรา นิลสุข (2552) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จินดาพงศ์ ☐ สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.

นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กนกวรรณ ภาณุทัต (2555). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครระยอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุพรรณิกา สีสอาด (2553). สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับอนุบาลศึกษา ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

รัตนศักดิ์ มณีรัตน์. (2550). การบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด อุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

แวโรธนา เจ๊ะสมาเอ. (2554). การศึกษาทักษะการบริหารงานกับการปฏิบัติงานตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

สมชาย ชูเลิศ. (2553). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามทบบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ และคณะ. (2557). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

อมร บุญโญปกรณ์. (2553). พฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรปราการ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

อับดุลกอรีเดอร์ อิมบรอฮิม. (2552). ระดับภาวะผู้นำเชิงวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 3 . สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อำนาจ มีสมทรัพย์. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการทำงานเป็นทีมกับการบริหารงานวิชาการ
ของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

กมล ภูประเสริฐ (2545). การบริหารงานวิชาการใน สถานศึกษา. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ เทชีทีปส์.

กรมวิชาการ (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและ พัสดุ
ภัณฑ์.

จรัญ ชันทะสีมา (2544). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จินดา อูสมาน (2548). ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาใน
โครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝันในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ธีรพงษ์ สาเร (2553). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียน
มิตรภาพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

บุญเสริม เพ็งหมาน (2541). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษา จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ประทุม พงศ์พาน (2545). การบริหารงานวิชาการ. อุบลราชธานี, สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

วัฒนา มโนจิตร(2542). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลนครเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

